

Földes Gyula Barátokkal

A barátaimmal vagyok a lakásunkban 1952-53 körül. Balról jobbra először Bandi ül, a bátyám, aztán Kárpáti Gyuri, aki ma fogorvos és filmrendező, aztán én, mellettem Nádor Gyuri, aki Amerikában él, mellette meg Horányi Péter, aki Kárpátival együtt az osztálytársam volt. Kártyázunk. Leginkább nálunk jöttünk össze. Gyakran tettünk biciklitúrákat is a Pilisben.

Az elemi iskolából két kapcsolatom maradt meg. Az egyik Held Péter, most New Yorkban él, és 1939. szeptember 1-je óta vagyunk barátságban. Akkor kezdtük az iskolát, s aztán még ráadásul egy házban is laktunk. A másik Hollander Pali névre hallgat, most ugyancsak Amerikában él, egyetemi tanár, most már nyugdíjban van. Helddel együtt mentünk először kuplerájba 1948. október 6-án, amikor tanítási szünet volt. A Király utca 84-be, Madame Clarisse-hoz. Többször is voltunk, amíg be nem zárták a nyilvános házakat, Péter meg 1949-ben el nem ment. Az 1940-es évek végén teljesen bevett dolog volt, hogy fiatal fiúk kuplerájba járnak. Apám unokatestvére, Arnold bácsi, aki gazdag ember volt, adta rá a pénzt, száz forintot. Aztán jártunk kártyázni egymáshoz Szinetárral, Polgár Péterrel, Sommerral, Szabados Gyurival is -- osztálytársaim voltak. Szinetár Miklós édesapja, Szinetár Ernő elmeorvos volt, a János kórház igazgatója. Polgár Péterből adószakértő lett.

1951-ben kerültem az egyetemre. Nem akartak fölvenni, annak ellenére, hogy az anyám párttag [lásd: Magyar Dolgozók Pártja (MDP)], a Csengery utcai rendelőben pedig párttitkár is volt. Akkoriban volt az a "bölcös" rendelkezés, hogy nem csinálunk orvosdinasztiát. De az egyik unokatestvére az anyámnak, Zádor Imre magas állásban volt az egészségügyi szakszervezetnél, jóban volt az orvosi egyetemi dékánnal, úgyhogy én minden további nélkül föl lettem véve az egyetemre.